

Concursul Internațional „George Enescu” - Secțiunea violoncel

David Geringas și Ian Fountain: perfectiunea poate fi atinsă!

Am intrat în Ateneul Român, în seara de 7 septembrie, cu sentimentul că voi asista la un eveniment de cea mai pură factură artistică. Și nu m-am înșelat! Contactul cu arta interpretativă a violoncelistului David Geringas introduce spectatorul într-o lume sensibilă aparte, în care fiecare trăsătură de arcuș este încărcată de emoție, știința frazării se dovedește a fi impecabilă, ca și impresionanta capacitate de adaptare la perimetre stilistice extrem de diferite cărora le adaugă, firesc, amprenta sa proprie. Personalitatea solistului,

schițate delicat pe o osatură predominant romantică ale cărei meandre tensionale s-au amplificat în generoasa ambianță acustică a Ateneului Român.

Din creația compozitorului polonez, născut în Rusia, dar de origine ebraică, Szymon Laks, cvasi necunoscută publicului din România, David Geringas a selectat, ca liant al acestui program, *Sonata pentru violoncel și pian*, o inedită mixtură de scriitură neoclasică, impresionistă și influențe jazz-istice cu final motoric de esență minimalistă; piesa a reliefat rafinamentul acompaniamentului pianistic susținut de Ian Fountain și, totodată, comuniunea perfect echilibrată dintre cei doi interpreți.

Muzicieni de calibru, cu multiple disponibilități, David Geringas și Ian Fountain și-au încheiat recitalul,

cu una din capodoperele literaturii muzicale pentru violoncel și pian: *Sonata în sol minor op. 19* de Serghei Rachmaninov. Construind un eșafodaj tipic romantic de largă respirație, bazat pe un bogat spectru dinamic, cei doi interpreți au conferit emoționalitate substanței sonore, alternând adresarea pasională cu nuanța melancolică proprie spiritului rus.

Și de parcă abia atunci ar fi început să cânte, David Geringas și Ian Fountain au răsplătit aplauzele prelungite ale publicului cu nu mai puțin de patru bisuri, pe parcursul cărora și-au concentrat resursele interpretative spre a demonstra că perfectiunea poate fi atinsă! Absolut unice ca versatilitate timbrală și farmec expresiv în versiunea violoncelistului lituanian, *Zborul cărăbușului* de Rimski Korsakov și *Vocaliza* lui Serghei Rachmaninov au strălucit în finalul acestui

recital, pe care fiecare dintre noi și l-ar fi dorit să nu se mai încheie, prinși în inegalabila vrajă a Muzicii...

Loredana BALTAZAR

Laureați în recital: Eun-Sun Hong

Cel de-al doilea recital extraordinar din cadrul ediției de anul acesta a Concursului „George Enescu” a avut-o ca protagonistă pe câștigătoarea competiției din 2014, violoncelista sud-coreeană Eun-Sun Hong. Posesoare a unei cărți de vizită impresionantă, atât din punctul de vedere al distincțiilor care i s-au acordat până acum, cât și din cel al participării la numeroase concerte și recitaluri în Europa, Coreea și Japonia, Eun-Sun Hong și-a ales, pentru această apariție în public alături de excelentul pianist Thomas Hoppe, un program consistent de factură clasico-romantică și neoclasică.

Structurat astfel încât să conțină, în fiecare din cele două părți ale sale, câte o pereche de lucrări ca replici stilistice, repertoriul executat în seara de 10 septembrie pe scena Ateneului Român a conturat

Ian Fountain, David Geringas

profesorului și dirijorului David Geringas (care a împlinit, anul acesta, șaptezeci de ani) are puterea de a introduce și de a direcționa publicul, pe nesimțite, într-un labirint de sentimente pe care interpretarea sa unică le pune, inteligent, în valoare.

Alegând pentru recitalul extraordinar din cadrul Concursului Internațional „George Enescu” un repertoriu ce ocolește dinadins locurile comune, artistul lituanian a adus în atenție muzica secolului trecut, față de care, de altfel, are o deosebită afinitate, focalizându-și de această dată interesul asupra culturii poloneze și ruse. Relativ rar inclus în programele de concert la noi în țară, Karol Szymanowski, creator marcant al începutului de secol XX, și-a investit *Sonata pentru vioară și pian op.9* cu trăsături skriabiniene, a căror dominantă lirică a fost din plin valorificată în varianta pentru violoncel și pian redată cu căldură de către David Geringas și Ian Fountain. Maleabilitatea comunicării dintre cele două instrumente a generat un ansamblu omogen de replici expresive, a căror structură a configurat un demers muzical cu o substanțială încărcătură semantică; trimiterile contrapunctice explicite din ultima parte au apărut ca remember-uri